

सम्प्रदाकीय

कुष्ठरोग अन्त्यका लागि पहल गराँ

१५ वर्षभित्र १० हजार जनसंख्यामा एकभन्दा कम संक्रमितको अवस्थामा भारी घोषणा गरिए पनि कुष्ठरोगको जोखिम अन्त्य भएको छैन।

मुलुकभरका १७ जिल्ला जोखिम उच्च रहेको सरकारको तथांक छ।

कोशी प्रदेशमा मात्रै ४ सय ११ जना कुष्ठरोगका संक्रमित रहेको स्वास्थ्य निर्देशनालय धनकुटाले जनाएको छ। यस प्रदेशका १४ मध्ये ९ जिल्लामा २०८०-०८१ मा नयाँ संक्रमित ४ सय ११ जना रहेको छ।

सर्वेभन्दा बढी मोरडमा १ सय ३२ कुष्ठरोग संक्रमित छन्। सुनसरीमा १ सय २८ र भागमा १ सय २५ जना छन्। उदयपुरमा १२, धनकुटामा ८, पाँचवरमा ३, इलाम ४ र तेहुमुम्पामा १ जना रहेका छन्। जसमध्ये १४ वर्षमुनिका बालबालिकाको सेखा १२ रहेको छ। सञ्चावसामा, सोलु, ओखलढुङ्गा, भोजपुर र तेहुमुम्पामा नयाँ रोगी केला परेका छैन।

देशभरका सबै सरकारी स्वास्थ्य संस्था (स्वास्थ्य चौकेडि वीर अस्पतालसम्म) तथा कुष्ठरोग केन्द्र विशेष अस्पतालहरू-आइएनएफ नेपाल हीरो ख्वाक अस्पताल, साइनिड अस्पताल आइएनएफ बाँके, साइनिड अस्पताल आइएनएफ सुर्खेतमा कुष्ठरोगको निःशुल्क उपचार हुन्छ। कुष्ठरोगको विरामीलाई कैनै विशेष विलिनका वा अस्पतालमा भर्ना भइक्नमात्र उपचार गर्नुपर्छ भने हुँदैना आपने घरमा बसेर कुष्ठरोगको बहुपौष्टी उपचार विशेष उपचार गर्न सकिन्दै उपचारको अवधि रोगको अवस्था हेरी ६ महिनादेखि २ वर्षसम्म हुँदै कुष्ठरोगका कारण आइपर्ने जटिलताको उपचार, कृत्रिम अंग प्रयारोपण, पुर्वार्णिमांश शल्यक्रियाका साथै पुनर्स्थापनाका सम्पूर्ण उपचार सेवा पनि निःशुल्क उपलब्ध छन्।

सामान्य फुसो दाद दैविदेमा धेरै व्यक्ति अस्पतालसम्म पुदैनन र जँचाउन गइहाले पनि सही पहिचान नहुँ यसले जटिल अवस्थामा पुऱ्याउने र ढिलोमात्र रोग पता लाग्ने गरेको छ। त्यसैले यस रोगकाबाटे गहन छलफल र व्यापक चेतना अभिवृद्धिको अवश्यकता छ।

कुष्ठरोग अरू रोगभन्दा किम पृथक छ भने यसको औषधीको मात्रा पूरा गर्नीमा यसदाट छुटकारा नमिल पनि सक्छ। उपचारको अवधि पूरा रागिसकेपछि पनि मृत किटापु शरीरबाट पूर्ण रूपमा बाहिरिन समय लाने र शरीरको रोग प्रतिरोधात्मक क्षमतासँग निरन्तरको युद्ध चलिहाले हुँदै यसका जटिलताहरू पछिसम्म पनि देखा पनि सक्छन्। यसका निरन्तरता दिन जहरी छ। सर्वप्रथमीय सहभागिता र समयमै गरिएको हातेमालोले मात्र यो जित सुनिश्चित हुन सक्नेछ, निवारणबाट उन्मुक्तको गत्त्वामा पुन निक्नेछ र एकदिन कुष्ठरोग मुक्त नेपालको सपना साकार हुँदैन।

• डा. बासुदेव गिरी

मानिस सर्वश्रेष्ठ प्राणी हो। कुनै पनि व्यक्ति मानव भएर जम्म लिई सकेपछि समानपूर्वक र मर्यादित जीवन जिउन पाउनु पर्छ। त्यो नै मानव अधिकार हो अर्थात्, मानवको जन्मसिद्ध, नैसर्पिक र आधारभूत अधिकारलाई नै मानव अधिकार भनिन्छ। यस शब्दले मानवीय मूल्य र प्रतिष्ठाका साथ जीवन्यापन गर्न मानवलाई आवश्यक पर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक गर्ने न्यूनतम अधिकारलाई इक्तिगर्छ।

स्वतन्त्रता, न्याय र शान्तिको मुख्य आधार नै मानव अधिकार हो। सामाजिक अधिकारको अवधिकार शोषित, पीडित, आवाजारीहीन, सीमान्तकृत र विभिन्न द्रुतिले पछाडि परेकाहुका लाग्न हो। जबसम्म सामाजिक ग

